

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 5 sierpnia 2021 r.

DNR-5.720.16.2019.KR

DECYZJA nr DNR-1/ 23 /2021

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku IKEA Retail sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/19/2021 z dnia 11 czerwca 2021 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) postanawiam uchylić zaskarżoną decyzję w całości oraz:

1. na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), stwierdzam że rama łóżka piętrowego TUFFING jest produktem bezpiecznym i umarzam postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu;
2. na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów umarzam postępowanie w sprawie nałożenia na IKEA Retail sp. z o.o. kary pieniężnej za dostarczenie produktu, o którym przedsiębiorca wie lub o którym powinien wiedzieć, że nie spełnia wymagań bezpieczeństwa;
3. na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów umarzam postępowanie w sprawie zobowiązania IKEA Retail sp. z o.o. do uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych ramy łóżka piętrowego TUFFING przeprowadzonych przez Instytut Techniki Górniczej KOMAG.

UZASADNIENIE

Pismem z 28 lutego 2019 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanemu dalej: Prezesem UOKiK lub organem) protokół wraz z aktami kontroli nr NB.8361.11.2019 dotyczący ramy łóżka piętrowego TUFFING, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „IKEA Retail” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jankach.

Kwestionowany produkt to rama łóżka piętrowego o długości 2070 mm, szerokości 965 mm i wysokości 1305 mm, wykonana z elementów metalowych pokrytych lakierem proszkowym w kolorze szarym. Produkt ma konstrukcję skrzyniowo-szkieletową, składa się z dwu podzespołów leżysk zamocowanych do pionowych ramiaków nośnych. Mebel jest przeznaczony dla dzieci powyżej 6 roku życia oraz w wieku szkolnym i dorastania. Produkt posiada funkcję do leżenia/spania dla dwóch osób (po jednej osobie na każdym poziomie) o powierzchni użytkowej 900 mm x 2000 mm i jest wyposażony w przymocowaną do ram nośnych leżysk drabinkę umożliwiającą dziecku wejście na górny poziom. Konstrukcję łóżka górnego i dolnego stanowią metalowe elementy rurowe mocowane do konstrukcji nośnej za pomocą dołączonych przez producenta łączników i okuć metalowych. Rama leżyska górnego i dolnego jest wzmocniona poprzecznymi ramiakami i wypełniona siatką z tworzywa sztucznego, stanowiąc jednocześnie funkcję nośną materacy. Łóżko górne jest wyposażone w wykonane z elementów rurowych barierki zabezpieczające wypełnione siatką z tworzywa sztucznego. Wykonane z elementów stalowych podzespoły poszczególnych ram łóżek połączono przy użyciu łączników metalowych. Warstwę nośną materaca stanowi siatka z tworzywa sztucznego zamocowana na ramie wzmocnionej wspornikami. Produkt jest wyposażony w zamocowaną trwale w części środkowej drabinkę, umożliwiającą wejście użytkownikowi na górny poziom łóżka. Barierkę zabezpieczającą stanowią profilowane elementy stalowe.

Na przywieszce cenowej dołączonej do produktu podano m.in. następujące informacje:

- „*Rama łóżka piętrowego TUFFING 90x200 cm ciemnoszary*”,
- „*Projekt IKEA od SWEDEN*”,
- „*Materac i pościel sprzedawane są oddzielnie*”,

- wymiary produktu,
- opis produktu,
- instrukcję obsługi.

Na powierzchni wewnętrznej dna łóżka oraz barierki zabezpieczającej zamieszczono wszystkie tkaninowe zawierające m.in. informacje:

- „*Design and Quality IKEA of Sweden*”,
- „*EN 747-1:2012+A1:2015*”,
- „*AA 500399-6*”,
- piktogram dotyczący ograniczenia wiekowego użytkownika 6+ i wskazanie (za pomocą strzałki i linii) maksymalnej grubości materaca, jaki można stosować w łóżku.

Produkt jest dostarczany w trzech kartonowych paczkach w stanie zdemontowanym do samodzielnego montażu. Na opakowaniach kartonowych podano m.in. następujące informacje:

- „*TUFFING*”
- „*90x200 cm (35 3/8x78 3/4)*”,
- „*Made in China*”,
- „*Inter IKEA Systems B.V. 1999, 16739*”,
- „*IKEA of Sweden AB, SE-343 81 Älmhult*”,
- „*IKEA Design and Quality*”,
- „*IKEA of Sweden*”,
- numer paczki na żółtym tle: 1, 2 lub 3,
- piktogram dotyczący ograniczenia wiekowego użytkownika 6+,
- rysunek produktu.

Na etykiecie przyklejonej do paczki nr 1 zamieszczono m.in. oznaczenia „*Design and Quality IKEA of Sweden*” i „*EN 747-1:2012+A1:2015*”.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa ramy łóżka w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posilkując się wymaganiami normy PN-EN 747-1+A1:2015-08 *Meble -- Łóżka piętrowe i łóżka wysokie -- Część 1: Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości* (dalej jako: „norma”) oraz normy PN-F-06001-1:1994 +Az 1:2000 *Meble mieszkaniowe -- Postanowienia ogólne* i normy PN-

F-06001-3:1994 *Meble mieszkaniowe - Badania*, a także z uwzględnieniem obowiązujących zasad dobrej praktyki odnoszących się do bezpieczeństwa produktów, aktualnym stanem wiedzy i techniki oraz uzasadnionymi oczekiwaniami konsumentów co do bezpieczeństwa produktów.

W wyniku oceny organoleptycznej ramy łóżka (wyeksponowanej w punkcie sprzedaży jako łóżko piętrowe z dwoma materacami) inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż odległość od podłogi do górnej ramy nośnej leżyska dolnego ramy łóżka wynosi 205 mm, natomiast odległość od podłogi do górnej powierzchni pierwszego stopnia drabinki wynosi 475 mm. Z uwagi na fakt, że rama łóżka, zgodnie ze swoją funkcją użytkową i przeznaczeniem, może być stosowana tylko z materacami, wypełnienie materacem ramy dolnego łóżka uniemożliwia dziecku swobodne i bezpieczne wsparcie nogi na powierzchni ramiaka wzdłużnego metalowej ramy nośnej leżyska dolnego łóżka. Z tego też powodu rama nośna leżyska dolnego nie będzie mogła stanowić pierwszego oparcia dla stóp. Zgodnie z punktem 4.1.5 normy, odległość od podłogi do górnej powierzchni pierwszego oparcia dla stóp nie powinna przekraczać 400 mm, a efektywna głębokość stopnia powinna wynosić co najmniej 90 mm. Tymczasem, w przypadku uznania w kontrolowanym meblu pierwszego stopnia drabinki z zamocowanymi nakładkami antypoślizgowymi za pierwszy punkt podparcia, nie jest zachowana odległość 400 mm od podłoża do górnej powierzchni pierwszego oparcia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK decyzją z 11 czerwca 2021 r. nr DNR-1/19/2021, na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. a i lit. b w związku z art. 11 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stwierdził, że produkt ten, ze względu na nieprawidłowości konstrukcyjne polegające na umieszczeniu pierwszego stopnia drabinki stanowiącego oparcie dla stóp w zbyt dużej odległości od podłogi nie jest bezpieczny i w przypadku ramy łóżka piętrowego TUFFING, które nie zostały wprowadzone na rynek - zakazał IKEA Retail sp. z o.o. z siedzibą w Jankach wprowadzania ich na rynek i nakazał podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia

przestrzegania tego nakazu oraz nakazał wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ten produkt;

- 2) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c w związku z art. 11 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ramy łóżka piętrowego TUFFING stwierdził, że produkt ten, ze względu na nieprawidłowości konstrukcyjne polegające na umieszczeniu pierwszego stopnia drabinki stanowiącego oparcie dla stóp w zbyt dużej odległości od podłogi nie jest bezpieczny i w przypadku ram łóżka piętrowego wprowadzonych na rynek - nakazał IKEA Retail sp. z o.o. z siedzibą w Jankach ostrzeżenie konsumentów;
- 3) art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zobowiązał przedsiębiorcę IKEA Retail sp. z o.o. z siedzibą w Jankach do przekazania dowodów wykonania pkt 1 decyzji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji;
- 4) art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nałożył na IKEA Retail sp. z o.o. z siedzibą w Jankach karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych) za dostarczanie produktów, o których przedsiębiorca wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa, tj. ramy łóżka piętrowego TUFFING;
- 5) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zobowiązał przedsiębiorcę IKEA Retail sp. z o.o. z siedzibą w Jankach do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości kwoty 1230 zł (słownie: tysiąc dwieście trzydzieści złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych ramy łóżka piętrowego TUFFING przeprowadzonych przez Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach.

Powyższa decyzja została doręczona stronie postępowania 16 czerwca 2021 r.

Wnioskiem z 30 czerwca 2021 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem ww. decyzji DNR-1/19/2021, przeprowadzenie dowodu z dokumentu stanowiącego odpowiedź komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2 z 21 maja 2021 r. w sprawie udzielenia wyjaśnień

nt. pkt 4.1.5. normy PN-EN 74701/A1:2015-08, przeprowadzenie dowodu z raportów z badań CATAS S.p.A. oraz UL International Italia S.r.L. na okoliczność zgodności z normą, a także o ponowne oszacowanie ryzyka i przeprowadzenie dowodu zgodności produktu z normą wg metodologii normy PN-EN 74701/A1:2015-08 zgodnie z odpowiedzią komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2. Do pisma załączono kopie stanowiska komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2 oraz raportów z badań CATAS S.p.A. oraz UL International Italia S.r.L

Pismem z 12 lipca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż toczy się postępowanie w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/19/2021 z 11 czerwca 2021 r. Jednocześnie strona postępowania została poinformowana, iż zgodnie z art. 10 § 1 K.p.a. przysługuje jej czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, zgodnie z art. 41 K.p.a. w toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego, a w razie zaniedbania ww. obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny, zgodnie zaś z art. 75 K.p.a. jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Ponadto wskazano, że zgodnie z art. 73 K.p.a., Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, a prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania. Jednocześnie wezwano stronę postępowania do przedłożenia do akt sprawy oryginałów dokumentu stanowiącego stanowisko komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2 w sprawie oceny spełniania wymagań pkt 4.1.5 normy PN-EN 74701/A1:2015-08.

Pismem z 15 lipca 2021 r. strona postępowania uzupełniła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy poprzez nadesłanie oryginałów dokumentów stanowiących tłumaczenie sporządzone przez tłumacza przysięgłego załączników do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z 30 czerwca 2021 r.

Pismem z 23 lipca 2021 r. strona postępowania przekazała otrzymane za pośrednictwem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w formie elektronicznej stanowisko komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2 w sprawie interpretacji pkt

4.1.5 normy PN-EN 74701/A1:2015-08 wraz z całą korespondencją prowadzoną w sprawie przez Polski Komitet Normalizacyjny, stronę postępowania oraz komitet techniczny CEN/TC 207/WG2.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem IKEA Retail sp. z o.o. nadanym 30 czerwca 2021 r. za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2021 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 ze zm.) tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a.- 14 dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Decyzja DNR-1/19/2021 została bowiem doręczona stronie postępowania w dniu 16 czerwca 2021 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-1/19/2021 i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1,

oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSAz. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako

organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes UOKiK doszedł do przekonania, że produkt jest bezpieczny, a zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona.

Przedsiębiorca IKEA Retail spółka z o.o. jest dystrybutorem ramy łóżka piętrowego TUFFING w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. Na opakowaniu produktu podano informacje “IKEA of Sweden AB, SE-343 81 Älmhult”, “IKEA Design and Quality” oraz “IKEA of Sweden”, a na powierzchni wewnętrznej dna łóżka oraz barierki zabezpieczającej zamieszczono wszywki tkaninowe zawierające m.in. informację „Design and Quality IKEA of Sweden”. Ponadto strona postępowania potwierdziła, że producentem ramy łóżka jest przedsiębiorca IKEA of SWEDEN z siedzibą w Älmhult w Szwecji.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 747-1+A1:2015-08 Meble. Łóżka piętrowe i łóżka wysokie. Część 1. Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości jest wyżej opisanym rodzajem normy oraz mając na względzie, że na wszywce tkaninowej dołączonej do ramy łóżka znajduje się deklaracja zgodności z normą "EN 747-1:2012+A1:2015", Prezes UOKiK w toku postępowania dokonał oceny bezpieczeństwa ramy łóżka z uwzględnieniem wymagań określonych w przedmiotowej normie.

Podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu ramy łóżka piętrowego TUFFING były ustalenia kontroli w trakcie której inspektorzy Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej (zwani dalej Lubelskim WIIH) dokonali oceny organoleptycznej ww. produktu w oparciu o normę PN-EN 747-1+A1:2015-08 Meble -- Łóżka piętrowe i łóżka wysokie -- Część 1: Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości. W ocenie inspektorów Lubelskiego WIIH rama łóżka piętrowego TUFFING nie spełniała pkt 4.1.5. ww. normy, w związku z czym uznano, że produkt nie jest bezpieczny.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Strona postępowania od początku sprawy kwestionowała ustalenia Lubelskiego WIIH. Według stanowiska strony postępowania, Lubelski WIIH dokonał nieprawidłowej interpretacji normy błędnie uznając, że rama nośna dolnego łóżka nie może stanowić pierwszego oparcia dla stóp, podczas gdy w jej ocenie pierwszy poziomy element ramy łóżka zapewnia swobodne oparcie stopy dla osoby wchodzącej na łóżko górne lub schodzącej z niego, a ponieważ odległość przedmiotowej ramy nośnej od podłoża wynosi 205 mm, spełnia ona wymagania punktu 4.1.5 normy. Według strony postępowania Lubelski WIIH nie dokonał

wszechstronnej oceny bezpieczeństwa produktu i błędnie ocenił ryzyko związane z jego prawidłowym użytkowaniem. Strona postępowania wskazała, że rama łóżka przeznaczona jest dla dzieci powyżej 6 roku życia, które są wystarczającego wzrostu dla korzystania z ramy dolnego łóżka jako pierwszego stopnia oraz potrafią przeczytać i zrozumieć instrukcję oraz zachowywać się zgodnie z nią. Strona postępowania oświadczyła, że wszystkie ramy łóżek piętrowych niosą za sobą pewne ryzyko związane z wchodzeniem lub schodzeniem z górnego łóżka, ale przy prawidłowym użytkowaniu jest ono znikome.

W toku postępowania I instancji Prezes UOKiK zwrócił się do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (dalej jako: „PKN”) z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii interpretacji punktu 4.1.5 normy, w szczególności w kwestii, czy w rozumieniu normy za pierwszy stopień drabinki może zostać uznana dolna rama łóżka piętrowego oraz czy do uznania, że wymaganie punktu 4.1.5 w zakresie odległości od podłogi do górnej powierzchni pierwszego stopnia drabinki jest spełnione, wystarczy stwierdzenie, że odległość od podłogi do górnej powierzchni dolnej ramy łóżka nie przekracza 400 mm.

Pismem z 19 czerwca 2019 r. PKN wyraził stanowisko, zgodnie z którym za pierwszy stopień środka dostępu/drabinki można uznać dowolny element konstrukcyjny, który spełnia wszystkie wymagania punktu 4.1.5 oraz pozostałe wymagania określone w normie, w tym wymagania wytrzymałościowe.

W związku z pojawiającymi się wątpliwościami co do bezpieczeństwa produktu, Prezes UOKiK postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego, Instytutu Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach, polegający na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych ramy łóżka piętrowego TUFFING w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania określone w punkcie 4.1.5 normy.

W sprawozdaniu z badań nr 507/DLS/2019 z 13 września 2019 r. Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach stwierdził, że rama łóżka nie spełnia wymagań punktu 4.1.5 normy, gdyż pozioma rurka ramy dolnego miejsca do spania nie może być traktowana jako podparcie stopy ze względu na jej położenie, w świetle drabinki, przylegające do materaca o grubości zalecanej przez producenta, uniemożliwiająca postawienie na niej stopy oraz że równocześnie ww. rurka nie spełnia wymagań pkt. 4.1.5 normy dotyczącego efektywnej głębokości.

W wyniku przedstawienia stronie postępowania wyników badań laboratoryjnych próbki rozjemczej Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach strona podniosła, iż instytut dopuścił się błędów rzutuujących na wiarygodność wyników. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że sam fakt niezgodności produktu z wymaganiami punktu 4.1.5 normy nie świadczy o tym, że jest on produktem niebezpiecznym w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym zakres badań został określony zbyt wąsko. Ponadto, instytut dokonał nieprawidłowej interpretacji punktu 4.1.5 normy, polegającej na uznaniu, że rama nośna dolnego łóżka nie może stanowić pierwszego oparcia dla stóp. Według strony postępowania, pierwszym stopniem może być pierwszy poziomy element ramy łóżka, a więc rama nośna dolnego łóżka, która zapewnia swobodne oparcie dla stopy osoby wchodzącej na łóżko górne lub schodzącej z niego, zaś norma nie zabrania korzystania z ramy łóżka jako części drabinki. Według strony postępowania biegły, wykonując badania produktu, nie powinien brać pod uwagę materaca, gdyż nie stanowi on konstrukcyjnego elementu produktu, a z normy nie wynika, aby ocena wysokości pierwszego stopnia podparcia miała odbywać się z materacem. Strona postępowania oświadczyła, że szerokość użytkowa dolnego łóżka wynosi 900 mm, a zatem wbrew ustaleniom biegłego, wymóg głębokości podparcia min. 90 mm jest spełniony. Strona postępowania oświadczyła również, że nawet w przypadku uznania, że produkt nie spełnia wymagań punktu 4.1.5 normy, spełnia on definicję produktu bezpiecznego, gdyż ryzyko utraty równowagi lub ześlizgnięcia się z jego ramy nie jest wyższe niż w przypadku innych produktów o podobnej konstrukcji, a przy prawidłowym użytkowaniu produktu ryzyko ewentualnego zagrożenia zdrowia użytkowników jest minimalne (znikome), w związku z czym ocena bezpieczeństwa dokonana przez WIIH jest błędna. Jednocześnie strona postępowania przekazała kopię sprawozdania z badań laboratoryjnych ramy łóżka nr 3705/2019/S.D. przeprowadzonych przez Sieć Badawczą Łukasiewicz - Instytut Technologii.

Dokonując ponownej analizy akt sprawy, Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że stwierdzenie że produkt nie jest bezpieczny oraz stanowisko przeciwne prezentowane przez stronę postępowania opierają się wyłącznie o odmienną interpretację wymagań pkt 4.1.5. normy PN-EN 747-1+A1:2015-08 Meble -- Łóżka

piętrowe i łóżka wysokie -- Część 1: Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości.

Strona postępowania zwróciła się jeszcze w 2020 r. do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z wnioskiem o interpretację tego pkt normy, a PKN przekazał zapytanie strony postępowania do komitetu technicznego CEN/TC odpowiedzialnego za normalizację normy PN-EN 747-1+A1:2015-08 z prośbą o interpretację odnośnie pkt 4.1.5. normy i do dnia wydania zaskarżonej decyzji DNR-1/19/2021 nie uzyskała stanowiska komitetu technicznego CEN/TC.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy w ocenie Prezesa UOKiK na dzień wydania decyzji DNR-1/19/2021 rozstrzygnięcie zawarte w niej było prawidłowe i znajdowało oparcie w aktach sprawy. Niemniej jednak mając na uwadze przedłożone w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy stanowisko komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2, uznać należy że przyjęta przez inspektorów Lubelskiego WIIH oraz Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach interpretacja pkt 4.1.5 były nieprawidłowe. CEN, czyli Europejski Komitet Normalizacyjny, to założona w 1961 r. niezależna organizacja, która działając na zasadach non-profit, ma na celu wspieranie europejskiej gospodarki w handlu światowym. Głównym założeniem CEN jest tworzenie, opracowywanie oraz rozpowszechnianie zbiorów spójnych norm i standardów. Obecnie w skład Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego wchodzi 33 kraje członkowskie, w tym również Polska (PKN). Jest on odpowiedzialny przede wszystkim za rozwój oraz definiowanie dobrowolnych standardów na poziomie europejskim. CEN wspiera także różnego rodzaju działania standaryzacyjne w odniesieniu do szerokiego zakresu dziedzin za wyjątkiem elektrotechniki i telekomunikacji. Jedną z norm, za których normalizację odpowiada CEN jest norma 747-1+A1:2015-08. Zgodnie z interpretacją pkt 4.1.5 normy zaprezentowaną przez komitet techniczny CEN/TC 207/WG2 odpowiedzialny za standaryzację na polu mebli, wymagania ww. normy powinny być stosowane bez materaca, a elementy ramy dolnego łóżka uznać należy za pierwszy stopień. Jak wskazano w interpretacji obie te kwestie zostaną wyjaśnione w kolejnym wydaniu normy. Ponadto wszystkie wymagania normy dotyczące stopnia mają wg komitetu technicznego zastosowanie do podstawy łóżka.

Interpretacja komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2 jest zbieżna ze stanowiskiem strony postępowania oraz daje podstawy do uznania, iż zaprezentowane przez Lubelski WIIH oraz Instytut Techniki Górniczej KOMAG stanowiska co do sposobu interpretacji pkt 4.1.5. normy nie były prawidłowe. Jak bowiem wynika z akt sprawy zarówno Lubelski WIIH jak i Instytut Techniki Górniczej KOMAG przyjęły, że pierwszym oparciem dla stóp jest pierwszy stopień drabinki łózka (odległość określono na 475 mm), nie zaś górna powierzchnia leżyska dolnego (odległość do górnej powierzchni leżyska dolnego wynosi 205 mm). Skoro zatem odległość od podłoża do górnej powierzchni wynosi 205 mm, a norma przewiduje że odległość ta powinna wynosić nie więcej niż 400 mm, oczywistym jest że przy założeniu iż górna powierzchnia leżyska łózka jest pierwszym oparciem dla stóp warunek normy został wypełniony.

Mając na uwadze przedstawioną przez stronę postępowania interpretację komitetu technicznego CEN/TC 207/WG2 w zakresie pkt 4.1.5. normy oraz dokonując ponownej oceny produktu, stwierdzić należy że produkt jest bezpieczny. Dotychczasowa ocena bezpieczeństwa dokonana przez organ związana była z niezgodnością produktu z wymaganiami pkt 4.1.5. normy. Ocena bezpieczeństwa produktu dokonana przez organ w toku postępowania I instancji, nie znajduje dalszego uzasadnienia w aktualnym stanie faktycznym. Zatem na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w świetle nowego materiału dowodowego należy stwierdzić, że produkt jest bezpieczny i umorzyć postępowanie.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK ustalił w toku postępowania, że rama łózka piętrowego TUFFING jest produktem bezpiecznym, zasadne jest umorzenie postępowania w zakresie nałożenia kary pieniężnej za dostarczenie produktu, o którym przedsiębiorca wie lub o którym powinien wiedzieć, że nie spełnia wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na

spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (vide wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., sygn. akt II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawistej przed organem (vide wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17). W niniejszej sprawie Prezes UOKiK ustalił, że rama łóżka piętrowego TUFFING jest bezpieczna, a zatem w trakcie postępowania odpadł przedmiot postępowania i nie można orzec kary pieniężnej określonej w art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem zgodnie z jego treścią, kara pieniężna może być nałożona na dystrybutora za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Konsekwencją uznania rama łóżka piętrowego TUFFING za produkt bezpieczny jest także konieczność umorzenia jako bezprzedmiotowego postępowania w zakresie obciążenia strony postępowania obowiązkiem uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach. Zgodnie bowiem z art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, obowiązek ten obciąża stronę jedynie w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

P o u c z e n i e

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z

2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z poważaniem,

*Katarzyna Skowrońska
radca prawny*

